

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 01 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, declarat de avocatul Diana Sanduleac, în numele inculpatului

Navroțchii Serghei Serghei, născut la 10 august 1992, originar și locuitor al s. Cuhureștii de Sus, r-nul Florești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>18.05.2015 – 01.03.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.03.2016 – 04.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.06.2016 – 03.08.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 01 martie 2016, Navroțchii Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 27 decembrie 2014, orele 23.00, inculpatul Navroțchii S., aflându-se în incinta barului din s. Cuhureștii de Sus, r-nul Florești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, prin obraznicie deosebită, fără nici un motiv, i-a aplicat lui Cîșlaru A. multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale sub formă de edem al proiecției arcului zigomatic stânga și a buzei superioare cu hemoragie și plagă contuzionată din interior, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 33D din 12.02.2015, se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că Cîșlaru A. l-a numit cu cuvinte necenzurate și, împingându-se unul pe altul, posibil că l-a lovit pe acesta cu o palmă, dar nu intenționat. Nu cunoaște cauzele apariției vătămarilor corporale la partea vătămată.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Cîșlaru A. a indicat că inculpatul s-a apropiat de masă, l-a apucat de mână pentru a-l scoate afară, apoi i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea capului. Au intervenit persoanele prezente în bar pentru a-l calma, deoarece acesta continua să-l lovească. Cu inculpatul nu a avut anterior careva conflicte, acesta era în stare de ebrietate și nu cunoaște din ce motiv l-a lovit.

Martorul Țepordei R. a comunicat că inculpatul era furios și l-a lovit pe Cîșlaru A. cu pumnul în regiunea capului și pieptului. Cearta a durat vreo 10-15 minute, inculpatul spunând că a lovit partea vătămată din cauza conflictului pe care acesta l-a avut cu fratele său, Navroțchii I.

Martorul Tumuruc D. a declarat că inculpatul l-a chemat pe Cîșlaru A. afară la o discuție. Acesta i-a răspuns necenzurat și l-a împins cu mâna. Ambii au început să se îmbrâncească, fiind despărțiți de persoanele care se aflau în local. Nu poate spune în ce stare era inculpatul, nici nu a văzut ca cineva să-i acorde ajutor medical părții vătămate.

Martorul Racu L. a indicat că inculpatul s-a apropiat de masa la care stătea partea vătămată și cu voce ridicată i-a cerut să iasă afară pentru a discuta, însă ultimul a refuzat.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 33D din 12.02.201, la Cîșlaru A. s-au depistat edem al proiecției arcului zigomatic stânga și a buzei superioare cu hemoragie și plagă contuzionată din interior, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect dur contondent, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în ansamblu se califică ca vătămare corporală ușoară.

În temeiul probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Instanța a statuat că declarațiile inculpatului prin care pledează nevinovat nu au suport probatoriu, fiind o versiune de apărare, deoarece, încercând să-și minimalizeze acțiunile și efectele acestora în vederea excluderii caracterului penal al faptelor comise, a explicat că ”posibil a lovit partea vătămată cu o palmă, dar nu ține minte” și ”posibil l-a lovit pe Cîșlaru A. cu vreo palmă, dar nu intenționat”, declarațiile fiind combătute prin totalitatea probelor administrate.

Astfel, acțiunile inculpatului, prin care i-a aplicat părții vătămate câteva lovituri cu pumnul în regiunea capului, cu intenție directă, constituie acțiuni huliganice, fiind demonstrat că inculpatul a acționat din intenții huliganice, fiind stabilită, cu certitudine, încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, prin acțiunile sale manifestând o obrăznicie deosebită și încălcarea demonstrativă a regulilor morale prin aplicarea violenței asupra părții vătămate.

Mai mult, inculpatul a conștientizat caracterul acțiunilor sale, or, însăși el a confirmat că i-a cerut părții vătămate să iasă afară la o discuție, în local fiind multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că este caracterizat pozitiv, că lipsesc circumstanțele atenuante, că a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

3. Avocatul Diana Sanduleac a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a indicat că la materialele cauzei lipsește o confirmare a faptului că inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică.

Martorii audiați au confirmat că partea vătămată și inculpatul erau în relații ostile, or, nu au fost întrunite elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Nu a fost demonstrată încălcarea grosolană și evidentă a ordinii publice, activitatea localului nefiind perturbată sau stopată.

Din declarațiile părții vătămate reiese că conflictul a durat foarte puțin timp, în timp de aproximativ 10 secunde, inculpatul aplicându-i vreo 3 lovituri.

Componenta infracțiunii de huliganism presupune un șir de elemente obligatorii, și anume încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, sau alte elemente ale infracțiunii imputate inculpatului.

Martorul Racu L. a declarat că partea vătămată și inculpatul erau în relații ostile, după conflict partea vătămată s-a reținut în local mai mult timp, nu a avut nevoie de ajutor medical, iar inculpatul a plecat peste un minut de la incident, activitatea localului nu a fost stopată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și just a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile părții vătămate Cîșlaru A., martorilor Țepordei R., Tumuruc D., Racu L. și Diaconu D., precum și probele scrise, anexate la materialele cauzei, cum ar fi plângerea lui Cîșlaru A. adresată IP Florești din 28.12.2014, raportul potrivit căruia, la 28.12.2014, ora 10.40 în unitatea de gardă a parvenit informația telefonică de la Cîșlaru A., că a fost maltratată de Navroțchii S., raportul de expertiză medico-legală nr. 33 „D” din 12.02.2015, din care rezultă că la Cîșlaru A. s-a depistat edem al proiecției arcului zigomatic stânga și a buzei superioare cu hemoragie și plagă contuzionată din interior, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect dur contondent, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a statuat că probele administrate corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente, utile pentru a

putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare și care, fiind în coroborare între ele, au dovedit pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, declarațiile acestuia prin care se consideră nevinovat fiind date cu scop de apărare.

Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Astfel, inculpatul, acționând cu intenție, aflându-se în barul din centrul satului, care este loc public, din motive huliganice, fără careva motive, intenționat i-a aplicat multiple lovituri lui Cîșlaru A., cauzându-i leziuni corporale ușoare, stabilite prin raportul de expertiză medico-legală nr.33„D" din 12.02.2015, a încălcat grosolan ordinea publică și a acționat cu obrăznicie deosebită, acțiunile lui fiind îndreptate anume spre săvârșirea infracțiunii de huliganism.

Inculpatul a indicat că aflându-se în bar, l-a apucat de mână pe Cîșlaru A. și l-a împins înapoi, s-au îmbrâncit ambii, apoi i-a dat drumul, posibil că l-a lovit cu o palmă, dar nu ține minte. Nu-și amintește dacă în acea seara a servit băuturi alcoolice.

Declarațiile inculpatului confirmă că acesta, aflându-se în loc public, i-a aplicat o lovitură părții vătămate, intenția lui fiind doar huliganică, deoarece fiind în loc public, în prezența mai multor persoane l-a lovit pe Cîșlaru A.

Aceste depoziții coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor, precum și cu probele scrise, nefiind stabilite temeieri de a pune la îndoială probele respective.

Conflictul între părți s-a petrecut în loc public, inculpatul lovind fără motiv partea vătămată, în prezența mai multor persoane, care au încercat să-i despartă, demonstrează existența faptului infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, fiind evidentă încălcarea grosolană a ordinii publice, acțiunile nefiind provocate de relațiile personale ostile, sentința fiind bazată pe probe, care au fost cercetate sub toate aspectele, nefiind stabilite divergențe, vinovăția inculpatului fiind dovedită pe deplin prin probele administrate.

Partea vătămată și martorii au declarat că conflictul a durat 5-10 minute, iar faptul că activitatea nu a fost perturbată nu poate fi reținut, martorii confirmând că s-au ridicat de la masă pentru a opri conflictul.

Astfel, intenția inculpatului este anume una de încălcare a ordinii publice, iar faptul că nu a fost întreruptă activitatea localului nu este de natură să înlăture acțiunile huliganice comise de inculpat.

Acțiunile inculpatului de lovire a părții vătămate, care au derulat în loc public, în prezența mai multor persoane, nu pot fi considerate ca obișnuite, din motiv că denotă obrăznicie deosebită și necuviință din partea acestuia, potrivit declarațiilor martorilor, conflictul fiind încetat anume de cei prezenți în local.

Totodată, fiind invocate relațiile ostile din cauza fratelui, nu a fost dovedită necesitatea unei asemenea purtări din partea inculpatului, acțiunile acestuia fiind evident huliganice, iar concluziile despre vinovăția inculpatului sunt întemeiate pe probe care în coroborare dovedesc vina inculpatului, iar simpla invocare a prevederilor date nu poate servi ca temei pentru achitarea inculpatului.

Nu este relevant faptul că partea vătămată nu a avut nevoie de ajutor medical, din moment ce prin concluziile expertului, părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia și nu constituie temei de casare a sentinței, probele administrate dovedind pe deplin vinovăția inculpatului, declarațiile inculpatului fiind făcute cu scopul eschivării de răspundere penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Diana Sanduleac a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiune.

Recurenta a indicat că nu a fost prezentată o confirmare a faptului că inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică.

Martorii audiați au confirmat că partea vătămată și inculpatul erau în relații ostile, or, nu au fost întrunite elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nu a fost demonstrată încălcarea grosolană și evidentă a ordinii publice, activitatea localului nefiind perturbată sau stopată.

Din declarațiile părții vătămate reiese că conflictul a durat foarte puțin timp, în timp de aproximativ 10 secunde, inculpatul aplicându-i vreo 3 lovituri.

Componenta infracțiunii de huliganism presupune un șir de elemente obligatorii, și anume încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, sau alte elemente ale infracțiunii imputate inculpatului.

Martorul Racu L. a declarat că partea vătămată și inculpatul erau în relații ostile, după conflict partea vătămată s-a reținut în local mai mult timp, nu a avut nevoie de ajutor medical, iar inculpatul a plecat peste un minut de la incident, activitatea localului nu a fost stopată.

Instanța de apel urma să facă diferența dintre un conflict minor, care este o simplă ceartă între consăteni, și o infracțiune propriu-zisă, în acțiunile inculpatului nefiind întrunite elementele componente de infracțiune incriminate acestuia.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 429 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, astfel, că recursul nu întrunește condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Cîșlaru A., martorilor Țepordei R., Tumuruc D., Racu L. și Diaconu D., plângerea lui Cîșlaru A. adresată IP Florești din 28.12.2014, raportul potrivit căruia, la 28.12.2014, ora 10.40 în unitatea de gardă a parvenit informația telefonică de la Cîșlaru A., că a fost maltratat de Navroțchii S., raportul de expertiză medico-legală nr. 33 „D” din 12.02.2015, din care rezultă că la Cîșlaru A. s-a depistat edem al proiecției arcului zigomatic stânga și a buzei superioare cu hemoragie și plagă contuzionată din interior, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect dur contondent, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări corporale ușoare, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicând argumentat și motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării (*pct. 3. - 5. din decizie*).

Or, probele administrate, inclusiv cele nominalizate supra, dovedesc cu concludență că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1

din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Diana Sanduleac împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 01 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, în privința inculpatului Navroțchii Serghei Serghei, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco